

JULIAN BARNES

Çağdaş İngiliz edebiyatının önde gelen adlarından olan Julian Barnes, 1946'da Leicester'da doğdu. Oxford Üniversitesi, Magdalen College'da okudu. *The Oxford English Dictionary*'de sözlükbilimci; daha sonraları ise *The New Statesman* ve *The Sunday Times*'ta gazeteci olarak çalıştı. Kitap eleştirileri ve takma adla polisiye romanlar kaleme aldı. 1982'den 1986'ya değin *The Observer*'da televizyon eleştirmenliği yaptı.

İlk romanı *Metroland* [1980; *Metroland*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2005] 1981'de Somerset Maugham Ödülü'nü kazandı ve bunu 1982'de yayımlanan *Before She Met Me* [1986; *Benimle Tanışmadan Önce*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2000] adlı romanı izledi. Asıl üne kavuşmasını sağlayan yapıtı ise, 1984'te yayımlanan romanı *Flaubert's Parrot* [*Flaubert'in Papağanı*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2001] oldu; bu yapıtıyla Geoffrey Faber Memorial Ödülü'nü kazandı ve ayrıca Fransızda Medicis Ödülü'nü kazanan ilk İngiliz olarak daha büyük okur kitlelerine ulaştı. 1986'da *Staring at the Sun* [*Gündoğumuna Yolculuk*, Çev. Didem Atay, Ayrıntı Yayınları, 2006] ve 1989'da ise, edebiyat alanındaki yenilikçiliğinin ve geniş hayal gücünün somut bir kanıtı olan ve birçok eleştirmence çarpıcı ve çizgi dışı bir yapıt olarak değerlendirilen *A History Of The World In 10 1/2 [10 1/2 Bölümde Dünya Tarihi*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 1999] yayımlandı. Bunları 1992'de yayımlanan *Talking It Over* [*Seni Sevmiyorum*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2000] ve 1993 tarihli, politik hiciv romanı *The Porcupine* [*Oklukirpi*] izledi. 1995'te, *The New Yorker* dergisi için yazdığı ve İngiliz kültür ve siyaset yaşamı üzerine kaleme aldığı makalelerden oluşan *Letters from London* gün ışığına çıktı. 1996 yılının Ocak ayında, 50. yaş gününün arifesinde, içinde daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış hikâyelerinin de bulunduğu ilk hikâye kitabı *Manş Ötesi* [Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 1999] okurla buluştu. Ve 1998 Eylül'ünde, *England, England* [*İngiltere İngiltere'ye Karşı*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2003] kitapçı raflarında boy gösterdi. *Sen Sevmiyorum*'un devamı olarak da okunabilecek olan romanı *Love, etc.* [*Aşk, Vesaire*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2002] Temmuz 2000'de, denemelerinin toplandığı *Something to Declare* [*Bir Çift Söz*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2004] 2001'de, *The Man Booker* ödülüne aday gösterilen *Arthur & George* [*Arthur ve George*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2010] ise 2005'te yayımlandı. 2008'de otobiyografik bir deneme olarak görülebilecek *Nothing to be Feared* [*Korkulacak Bir Şey Yok*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2011] gün ışığına çıktı. Julian Barnes 2011 yılında *The Sense of an Ending* [*Bir Son Duygusu*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yay., 2013.] adlı roman ve *Pulse* [*Nabız*, Çev. Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yay., 2012] adlı hikâye kitabını çıkardı.

Julian Barnes, ilk bakışta biraz farklı gibi gözükse ama daha dikkatle incelenince tümü de ortak bir yazarlık özelliğinin harcıyla karılmış yapıtlar vermiş olan bir yazardır. Onun yazarlık üslubu, hemen hemen bütün yapıtlarında, fazlasıyla kendine özgü bir kimlikle, hem matrak hem de trajik ve insani olana alabildiğine açık ve salt "negatif" olanla yetinmeyen çok yönlü bir "ironi" unsuruyla belirginleşir. Böylelikle; burjuva-bohem yaşam değerlerindeki karşıtlığın irdelendiği bir gençlik ve "oluşum" romanı olan *Metroland*'den, onun daha çok mercekli ve fanteziye daha yakın bir izdüşümü sayılabilecek *Sen Sevmiyorum* adlı değişik aşk romanına; politik bir hiciv *novellası* olan *Oklukirpi*'den, saplantılı bir kıskançlık öyküsünün anlatıldığı *Benimle Tanışmadan Önce* adlı romana; dinsel efsanelerdeki ikirciklik, Tarih'in ve Aşk'ın insan yaşamındaki yeri, Sanat'ın anlamı ve önemi ve bunlarla iç içe ve koşturarak öykülenen deniz kazaları, terörizm ve nükleer felaket gibi güncel dünya sorunlarının işlendiği alegorik bir roman olan *10 1/2 Bölümde Dünya Tarihi*'nden, yaşam-sanat etkileşimi ve ontantik yaşam sorunlarının işlendiği deneme romanı *Flaubert'in Papağanı*'na kadar Barnes'in bütün yapıtları bu çok yönlü ironi faktörünün izlerini taşır.

Yapıtları yirmi beşin üzerinde dünya diline çevrilmiş olan Julian Barnes, ayrıca E.M. Forster Ödülü (1986), Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi Ödülü (1988), Hamburg FVS Vakfı Shakespeare Ödülü ve nihayet *The Man Booker* gibi birçok ödüle de sahiptir. Ayrıntı Yayınları, Julian Barnes'in tüm yapıtlarının yayın programına almıştır.

Ayrıntı: 978
Edebiyat Dizisi: 223

Zamanın Gürültüsü
Julian Barnes

Kitabın Özgün Adı
The Noise Of Time

İngilizce'den Çeviren
Serdar Rifat Kırkoğlu

Yayıma Hazırlayan
Aslı Güneş

Son Okuma
Ozan K. Dil

© Julian Barnes, 2016

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak Fotoğrafı
Tim Teebken / Photodisc / Getty Images Turkey

Kapak Tasarımı
Arslan Kahraman

Dizgi
Hediye Gümen

Baskı ve Cilt
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti
Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No: 8/2 Topkapı/İstanbul
Tel.: (0212) 612 31 85 - 576 00 66
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım: *İstanbul, Mart 2016*

Baskı Adedi 2000

ISBN 978-605-314-084-9
Sertifika No: 10704

AYRINTI YAYINLARI

Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Cağaloğlu – İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

twitter.com/ayrintiyayinevi

facebook.com/ayrintiyayinevi

instagram.com/ayrintiyayinlari

Julian Barnes
Zamanın Gürültüsü

EDEBİYAT DİZİSİ SON ÇIKAN KİTAPLAR

- HAVAALANI BALIKLARI / *Angelika Overath*
DAYICAN NAPOLYON / *ÿrec-i P ez skz d*
HARMATTAN / *Gavin Weston*
BİR SON DUYGUSU / *Julian Barnes*
HEZEYAN / *Laura Restrepo*
O ASLA GERİ GELMEYECEK / *Hans Koppel*
YARASALAR / *Marcel Beyer*
KAYBOLAN / *Hans-Ulrich Treichel*
BİR K Ç K İMPARATORLUK / *Christian Kracht*
HAYAT D ZEYLERİ / *Julian Barnes*
G ZYAŐININ KİMYASI / *Peter Carey*
VİS İLE R MİN / *Fahreddin Es d-i Gorg n *
ANATHEM / *Neal Stephenson*
BEYAZ D NYA / *Andrew McGahan*
MUTSUZLUK ZAMANLARINDA MUTLULUK / *Wilhelm Genazino*
KIRIK K ŐELİ İLKBAHAR / *Mario Benedetti*
GECELERİ DAİRELER  ZEREK / Y R R Z / *Daniel Alarcon*
BİR BUĐDAY TANESİ / *Ng g  wa Thiong *
PARROT İLE OLIVER AMERİKA'DA / *Peter Carey*
İŐTİSNA / *Christian Jungersen*
KALTENBURG / *Marcel Beyer*
ORBİTOR / *Mircea C rt rescu*
G VERCİNLER HAVALANIRKEN / *Melinda Nadj Abonji*
KAYBOLUYORSUN / *Christian Jungersen*
İ ERDEKİLER / *Victor Serge*
TİBET ŐEFTALİ TURTASI / *Tom Robbins*
BAHAR / *Sabine Adatepe*
CHE'NİN BİRLİĞİ / *Carlos Gamerro*
EFENDİNİN G ZELİ / *Albert Cohen*
FRANSIZ SAVAŞ SANATI / *Alexis Jenni*
ARADAKİ NEHİR / *Ng g  wa Thiong *
BEDENİN G NCESİ / *Daniel Pennac*

Julian Barnes
Zamanın Gürültüsü

Pat için

Biri dinleyecek
Biri anımsayacak
Ve biri de içecek.

geleneksel

Olay, savaş zamanının ortasında, çevresindeki sonsuz ova kadar düz ve tozlu bir istasyon peronunda cereyan etti. Ağır tempoda giden tren, Moskova'dan yola çıkalı iki gün olmuş, batıya doğru ilerliyordu; kömüre ve birliklerin hareketlerine bağlı olarak gidecek daha iki üç günlük yolu vardı. Gün ağaralı çok olmamıştı; ne var ki adam –gerçekte, yalnızca bir yarım adam– kendini şimdiden ahşap tekerlekli alçak bir araba üzerinde rahat vagonlara doğru iteleyip duruyordu. Aracın ön kenarını büküp çevirmek dışında arabayı yönlendirmenin bir yolu yoktu; onu devrilmekten alıkoymak için arabanın altından geçen bir ip adamın pantolonunun üst yanına ilmekle tutturulmuştu. Adamın elleri kararmış bez parçalarıyla sarılmış, derisi, sokaklarda ve istasyonlarda dilenmekten sertleşmişti.

Babası önceki savaşın hayatta kalanlarından. Köy papazınca kutsanmış olarak, anayurdu ve Çar için savaşmaya gitmişti. Döndüğünde, papaz ve Çar ölmüşlerdi; anayurdu da aynı değildi. Karısı savaşın kocasına neler yapmış olduğunu gördüğünde çığlık atmıştı. Şimdi bir başka savaş vardı ve aynı istilacı geri dönmüştü, bir tek adlar değişmişti: her iki taraftaki adlar. Ama başkaca hiçbir şey değişmiş değildi: genç adamlar hâlâ top ateşiyle paramparça ediliyor, sonra da cerrahlar tarafından kabaca dilimleniyordu. Kendi bacakları kırılmış ağaçların arasındaki bir sahra hastanesinde kesilmişti. Önceki seferde olduğu gibi her şey büyük bir dava içindi. Hiç aldırış etmiyordu. Bu konuyu başkaları tartışındı; onun tek derdi her bir günü sonlandırabilmektir. Bir hayatta kalma uzmanı olmuştu. Belli bir noktanın altında, bütün insanların olduğu şeydi bu: hayatta kalma uzmanları.

Birkaç yolcu tozlu havayı solumak için trenden inmişti; diğerlerinin yüzleri vagon pencerelerine dönüktü. Dilenci yaklaşırken, yüksek sesle, kışla koşullarında söylenen türden açık saçık bir şarkı söylemeye koyulurdu. Bazı yolcular eğlence olsun diye ona bir iki kopek bozuk para atabiliyordu; bazılarıysa çekip gitmesi için para veriyordu. Bazıları bozuk paraları kasten kenarları üzerinde yuvarlanacak şekilde atıyor ve adam bu paraları yumrukları beton perona sürtünerek kovalarken, gülüp duruyorlardı. Merhametten ya da utançtan, bazılarında daha doğrudan para verdirebiliyordu bu durum. O sadece parmaklar, bozuk paralar ve palto yenleri görüyordu; hakaretlere kulağı sağırdı. İçen adam buydu.

Lüks sınıfta yolculuk eden iki adam pencerenin kenarındaydılar; nerede olduklarını ve ne kadar süre duraklayabileceklerini tahmin etmeye çalışıyorlardı: dakikalar, saatler, belki de bütün gün boyunca. Hiç bilgi verilmemişti ve onlar, sormamayı daha akıllıca buluyorlardı. Bir tren-

de yolcu olsanız bile trenlerin hareketleri hakkında bilgi edinmeye çalışmanız bir sabotajcı olabileceğinizi düşündürtebilirdi. Adamlar otuzlarındaydılar, böyle dersleri öğrenmiş olacak yaşıydılar. Dinleyen, gözlüklü, zayıf, sinirli bir adamdı; boynunun ve bileklerinin etrafında sarımsaktan yapılmış tılsım muskaları vardı. Yol arkadaşının adı, anımsayan kişi o olsa bile, unutulup gitmiş.

Şimdi, üzerinde yarım adamın bulunduğu tahta araba onlara doğru tangır tungur ilerlemeye başladı. Onlara hitaben yüksek sesle bir köydeki ırza geçme vakasına ilişkin neşeli laflar edildi. Şarkı söyleyen adam durakladı ve yeme işareti yaptı. Gözlüklü adam karşılık olarak, votka şişesini yukarı kaldırdı. Gereksiz bir nezaket davranıştıydı bu. Bir dilenci ne zaman ikram edilen votkayı geri çevirmişti ki? Bir dakika sonra, iki yolcu peronda ona katıldılar.

Böylelikle, üçü birlikte, geleneksel votka içme sayısını bulmuşlardı. Şişe hâlâ gözlüklü olanın elindeydi, yol arkadaşı üç bardağı tutuyordu. Bardaklar aşağı yukarı dolduruldu ve iki yolcu belden eğilerek ve her zamanki lafları ederek içki bardaklarını sağlığa kaldırdılar. Bardaklarını tokuştururken, sinirli görünümlü adam başını bir yana eğdi –sabahın ilk saatlerinin güneşi gözlüklerinin üzerinde bir an yansıdı– ve bir şeyler mırıldandı; arkadaşı da güldü. Derken votkalarını bir dikişte midelerine indirdiler. Dilenci daha fazlasını isteyerek bardağını yukarı kaldırdı. Ona bir parça daha votka verdiler, sonra bardağı alıp yeniden trene bindiler. Alkolün kurumuş vücut damarlarında hızla akıyor olmasına minnettar olan dilenci, arabasını iteleyerek bir sonraki yolcu grubuna doğru yöneldi. İki adam yeniden koltuklarına oturduklarında, dinleyen onun ne dediğini neredeyse unutmıştu. Ama anımsayan anımsamasının henüz başlangıcındaydı.

Bütün bildiđi bunun en kötü zaman olduđuydu.

Üç saattir asansörün yanında ayakta durmaktaydı. Beşinci sigarasındaydı ve zihni oradan oraya atlıyordu.

Yüzler, adlar, anılar. Elinde ağırlık yapan kesilmiş turba. Başının üstünde uçuşan İsveç sokuşları. Günebakan tarlaları. Karanfil yağının kokusu. Tenis kortundan dönen Nita'nın sıcak, tatlı kokusu. Üzerindeki saçlar V şeklinde açılmış bir alından süzülen ter. Yüzler, adlar.

Ölülerin de yüzleri ve adları.

Oturduđu daireden bir sandalye getirebilirdi. Ama öyle ya da böyle, sınırları dimdik kalmasına neden olurdu. Ve asansörü beklemek için oturmak kesinlikle eksantrik bir davranış gibi görünürdü.

Durumu beklenmedik bir şekilde ortaya çıkmıştı, ancak son derece makuldü. Yaşamının geri kalan kısmı gibi.

Sözelimi, cinsel arzu gibi. Beklenmedik bir şekilde ortaya çıkıyordu, ancak son derece makuldü.

*

Zihnini Nita üzerinde tutmaya çalıştı ama zihni itaat etmedi. Mavi kanatlı bir et sineği gibiydi zihni, şamatacı ve hercai. Elbette, Tanya'nın üzerine kondu. Ama derken zıp diye şu kıza, Rozaliya'ya yöneldi. Onu anımsamak yüzünü kızartıyor muydu, yoksa o sapkın olaydan gizli gizli gurur mu duyuyordu?

Mareşal'in himayesi ansızın çıkagelmişti ama son derece mantikiydi. Aynı şey Mareşal'in yazgısı için söylebilir miydi?

Jurgensen'in nazik, sakallı çehresi ve onunla birlikte, annesinin, oğlunun bileğini kavramış sert, kızgın parmaklarının anısı. Ve piyanonun yanında ayakta durup "Bahçedeki Krizantemler Solalı Çok Oldu"yu söyleyen tatlı mizaçlı, sevimli, beceriksiz babası.

Kafasının içinde seslerin kakışması. Babasının sesi, Nita'ya kur yaparken çaldığı valsler ve polkalar, bir fabrika düdüğünün Fa diyez tonunda dört kez çalması, özgüven eksikliği çeken bir fagotçunun sesini havlayarak bastıran köpekler, çelik çerçevesi bir hükümet locasının altında perküsyon ve pirinç nefesli çalgıların oluşturduğu karmaşa.

Bu gürültüler gerçek dünyadan gelen bir gürültüyle kesintiye uğradı: Asansörün makine aksamının ani uğultusu ve homurtusu. Şimdi, baldırına dayanan küçük çantayı devirerek oradan oraya seken kendi ayağıydı. Belleđi ansızın boşalmış, sadece korkuyla dolmuş olarak, bekledi. Derken asansör alt katlardan birinde durdu ve o anımsama yetilerini yeniden kazandı. Çantasını kaldırıp yerden aldı, içindekilerin yavaşça yer değiştirdiğini hissetti. Bu ise zihnini Prokofyev'in pijama hikâyesine sıçrattı.